

KONTIOLAHDEN KUNTA

YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Annettu ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n nojalla

Kunnanvaltuuston hyväksymä 8.10.2018

Kuulutettu 27.6.2018 ja 11.10.2018

Mitä ympäristönsuojelumääräykset ovat ja ketä ne koskevat?

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) antaa kunnille mahdollisuuden antaa paikallisista olosuhteista johtuvia ympäristönsuojelumääräyksiä. Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräykset sitovat kaikkia kunnan alueella toimivia yksityisiä henkilöitä, yhteisöjä ja yrityksiä, joiden toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumista.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat luettavissa kunnan internet-sivuilta ja saatavissa kunnanvirastolta.

Sisällys

1 § Soveltamisala ja tavoite.....	2
2 § Ympäristönsuojelumääräysten valvonta ja suhde muihin määräyksiin	2
3 § Määritelmiä	2
4 § Jätevedet.....	3
4.1 Pohjavesialueet	3
4.2 Ranta-alueet (100 m rannasta rakennukseen)	3
4.3. Jätevesijärjestelmän ja kuivakäymälän ohjeelliset suojaetäisyydet	4
5 § Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja vastaavien laitteiden pesu.....	5
6 § Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely	6
7 § Yleiset määräykset kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliövarastoinnista	6
8 § Erityiset määräykset säiliövarastoinnista tärkeillä ja vedenhankintaan soveltuvilla pohjavesialueella	7
9 § Käytöstä poistetun maanalaisen säiliön käsittely	8
10 § Aineiden sijoittaminen maahan tai maaperään	8
11 § Eläinten ruokinta	9
12 § Kuolleiden eläinten hävittäminen.....	9
13 § Pölyn torjunta	10
13.1 Rakennusten julkisivujen ja muiden rakenteiden kunnostaminen.....	10
13.2 Rakennus- ja purkutyöt	10
14 § Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt.....	11
15 § Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta	11
16 § Häiritsevä melu yöaikaan ja äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa	11
17 § Lannoitteiden levittäminen	12
18 § Energiakaivo- ja maalämpöjärjestelmien sijoittaminen	12
19 § Savuhaittojen ehkäiseminen	13
20 § Muut määräykset	13
21 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	13
22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	14
23 § Määräysten voimaantulo	14
24 § Muutoksenhaku.....	14

1 § Soveltamisala ja tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista siten, kuin ympäristönsuojelulaissa on säädetty.

Ympäristönsuojelusta annetut määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa taikka lain 31 §:n, 120 §:n tai 136 §:n 1 mom. mukaista ilmoituksenvaraista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan erikseen ympäristöluvassa tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä, eikä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Perustelu: Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi perusteena paikalliset olosuhteet.

2 § Ympäristönsuojelumääräysten valvonta ja suhde muihin määräyksiin

Kontiolahden kunnanvaltuusto on antanut nämä ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain 202 §:n perusteella.

Määräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ja sen alaiset viranhaltijat.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys sekä eräiltä osin kaavamääräykset.

Perustelu: Määräykset ovat ympäristönsuojelulainsäädäntöä täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä määräyksiä. Määräyksiin ei ole otettu sellaisia asioita, joista on säädökset lainsäädännössä tai muissa kunnallisissa määräyksissä. Jos kunnalliset määräykset poikkeavat toisistaan, noudatetaan sitä määräystä, joka on ympäristönsuojelun kannalta tiukempi. Ympäristönsuojelumääräyksiä ei sovelleta, jos myöhemmin annetaan ylemmän asteinen normi samasta asiasta.

3 § Määritelmiä

Pohjavesialueella tarkoitetaan Kontiolahden kunnan alueella olevia ympäristöhallinnon määrittämiä tärkeitä ja vedenhankintaan soveltuvia pohjavesialueita (I ja II – luokka sekä 1- , 1E-, 2- ja 2 E - luokka). Pohjavesialueet löytyvät mm. kunnan karttapalvelusta tai ympäristöhallinnon tietojärjestelmistä.

Ranta-alueella jokeen, järveen, lampeen tai vastaavaan vesistöön rajoittuvaa maa-aluetta, joka ulottuu 100 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. (Vesistön määritelmä: Vesilaki 587/2011 1 luku 3 § 1 mom. 3 kohta; keskivedenkorkeus Vesilaki 587/2011 1 luku 5 §; etäisyys vastaava kuin jätevesien käsittelyn ranta-alueen määritelmä YSL 156 a §)

Talousjätevedellä asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista peräisin olevaa jätevettä sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa karjatilojen maitohuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin olevaa jätevettä.

Kiinteistön- ja esineenhaltijalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallinnassa kiinteistö tai esine vuokra- tai muun sopimuksen mukaan on.

Kiinteistön- tai esineenomistajalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusoikeus kiinteistöön tai esineeseen.

Lumenkaatopaikalla tarkoitetaan aluetta, jonne tuodaan lunta usean eri kiinteistöjen alueilta varastoitavaksi ja sulamista odottamaan.

Taajaan rakennetulla alueella tarkoitetaan asemakaavoitettua aluetta ja taajaan rakennettuja kyläalueita. (*Suomen ympäristökeskuksen Yhdyskuntarakenteen seurantajärjestelmän (YKR) mukainen taajamarajaus.*)

Ulkotarhalla tarkoitetaan hevosten tai ponien läpi vuoden päivittäin käytössä olevia, yleensä kasvipeitteettömiä jaloittelualueita.

Vähäisillä vesillä tarkoitetaan pesuvesiä, jotka kannetaan kiinteistöön sisälle tai johdetaan kiinteistöön tilapäisessä käytössä olevalla kiinteistön omalla vesijohdolla ja vesien käyttö jää vähäiseksi vesien lämmitystavan tai kiinteistön alhaisen vesihuollon varustetason vuoksi.

4 § Jätevedet

Ympäristönsuojelulain 154 – 156 §, 238 §:ssä ja asetuksen talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (157/2017) nojalla määrätään viemäriverkostojen ulkopuolisten alueiden jätevesien käsittelystä.

Valtioneuvoston asetuksella talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (157/2017) säädetään ohjeellisesta puhdistustasosta, joka talousjätevesien puhdistuksella tulisi saavuttaa, jos kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä annetaan perustason puhdistusvaatimusta ankarampi vaatimus.

Ympäristönsuojelulain 156 §:n mukaan jätevesijärjestelmän tulee olla sellainen, että se soveltuu käyttötarkoitukseensa.

Jäljempänä esitettävien puhdistustehoa koskevien määräysten lisäksi on noudatettava muutoin sitä, mitä ympäristönsuojelulain 16 luvussa ja asetuksessa haja-asutuksen jätevesistä 157/2017 määrätään.

Perustelu: Maapuhdistamo ja pienpuhdistamot vaativat toimiakseen säännöllistä kuormitusta. Lomarakennuksen etäisyys rannasta on yleensä pieni ja lomarakennuksen käyttö on usein kausiluonteista, joten vesikäymälävesien tarpeeksi tehokas käsittely maaperässä on epävarmaa.

Muiden kuin vesikäymälän jätevesien käsittelyssä on huomioitava rakennuksen varustetaso ja muodostuva jätevesien määrä. Vesijohdolla varustetuissa rakennuksissa veden käyttö on runsaampaa ja edellyttää myös tehokkaampaa jätevesien käsittelyä.

4.1 Pohjavesialueet

Jätevedet on käsiteltävä siten että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Jätevesien käsittelyjärjestelmä, joka on tehty ennen vuotta 2004 rakentamisajankohtanaan voimassa olleiden vaatimusten tai myönnetyn rakennusluvan mukaisesti ja joka sijaitsee pohjavesialueella, on saatettava ympäristönsuojelulain ja haja-asutuksen jätevesiasetuksen vaatimusten mukaiseksi viimeistään 31 lokakuuta 2019.

Perustelu: Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan määrätä jätevesiasetuksen (Valtioneuvoston asetus 157/2017) mukaisesta tiukemmasta jätevesien puhdistusvaatimuksesta. YSL 17 §:ssä on säädetty pohjaveden pilaamiskielto.

Pohjavesialueella tapahtuvaa jätevesien maahan imeyttämistä voidaan pitää ympäristönsuojelulain 17 §:n vastaisena. Ainoastaan vähäisten jätevesien imeyttäminen maaperään ilman puhdistusta on pohjavesialueilla mahdollista (YSL 155 §).

4.2 Ranta-alueet (100 m rantaviivasta lähimmän rakennuksen seinään, jossa muodostuu jätevesiä)

Jätevedet on käsiteltävä siten, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Saareen vesikäymälän rakentaminen on kiellettyä, ellei saareen ole pysyvää tieyhteyttä, jota pitkin jätevesilietteiden kuljettaminen voidaan hoitaa asianmukaisesti. Tällä tarkoitetaan saarta kokonaisuudessaan, ei pelkästään sen ranta-alueita. Myös muu vesihuollon varustetaso tulee olla mahdollisimman kevyt, jotta saareissa ei tarvittaisi saostussäiliöitä. Olemassa olevien vesikäymälöiden käyttö voidaan hyväksyä, mikäli jätevesilietteiden pois kuljettaminen voidaan osoittaa tapahtuvan ympäristö- ja terveyshaittaa aiheuttamatta.

Ranta-alueen loma-asunnoille ensisijainen vaihtoehto on kuivakäymälä.

Jätevesien käsittelyjärjestelmä, joka on tehty ennen vuotta 2004 rakentamisajankohtanaan voimassa olleiden vaatimusten tai myönnetyn rakennusluvan mukaisesti ja joka sijaitsee ranta-alueella, on saatettava ympäristönsuojelulain ja haja-asutuksen jätevesiasetuksen vaatimusten mukaiseksi viimeistään 31 lokakuuta 2019.

Perustelu:

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan määrätä jätevesiasetuksen (Valtioneuvoston asetus 157/2017) mukaisesta tiukemmasta jätevesien puhdistusvaatimuksesta.

WC-jätevesien asianmukaiseen kuljettamiseen tarvitaan tieyhteys. Myös harmaiden jätevesien saostussäiliöitä on ajoittain tyhjennettävä, joten parasta olisi jos saostussäiliöitä ei tarvittaisi ollenkaan. Jätevesihuollon asianmukaiseksi järjestämiseksi tulee tiettömissä saarissa käyttää kuivakäymälää ja pitää muun jäteveden määrä vähäisenä.

4.3. Jätevesijärjestelmän ja kuivakäymälän ohjeelliset suojaetäisyydet

Seuraavassa taulukossa esitetään vähimmäisetäisyydet.

Maasuodattamo/laitepuhdistamo kaikille jätevesille ja sen purkupaikka

Vesistöstä	40 m
Talousvesikaivosta	50 m
Tiestä tai naapurikiinteistön rajasta	5 m
Ojasta tai norosta	10 m
Maasuodattamon kokoomaputkiston pystysuuntainen etäisyys ylimmästä pohjaveden pinnan korkeudesta	0,25 m

Maahanimeyttämö

Vesistöstä	50 m kaikki jätevedet /30 m vain harmaat jätevedet
Talousvesikaivosta	50 m
Tiestä tai kiinteistön rajasta	5 m

Ojasta tai norosta 10m
Imeytysputkiston pystysuuntainen etäisyys ylimmästä pohjaveden pinnan korkeudesta
1 m

Umpisäiliö

Talousvesikaivosta 30 m
Naapurikiinteistön rajasta 5 m

Laitepuhdistamo ja muut maanpinnan yläpuoliset rakenteet

Yleisen tien keskilinjasta tai tiesuunnitelmassa määritellyn suoja-alueen ulkopuolelle
20 m

Vähäiset jätevedet

Vesistöstä etäisyys vähintään sama kuin rakennuksen etäisyys
>15 m

Kuivakäymälä

Vesistöstä 30 m
Naapurikiinteistön rajasta 5 m
Ojasta tai norosta 5 m
Ei saa sijoittaa tulva-alueelle -

Suojaetäisyydet lasketaan keskiveden mukaisesta rantaviivasta (MW). Jätevesien käsittelyjärjestelmä tulee sijoittaa vähintään 0,5 metriä keskimääräisen ylivesitason (MHW) yläpuolelle ja niin etteivät puhdistamattomat jätevedet pääse suoraan vesistöön ylimmän tulvavedenkorkeuden (HW50) aikana.

Jätevesien maaperäkäsittelyjärjestelmät tulee sijoittaa talousvesikaivojen alapuolelle pohjaveden virtaussuuntaan nähden.

Kiinteistön haltijan on huolehdittava, että talousjätevesien puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakunnossa ja että niiden puhdistusteho vastaa asetettuja vaatimuksia.

Perustelu: Suojaetäisyyksiä on annettu, jotta jätevesistä aiheutuisi mahdollisimman vähän kuormitusta pinta- ja pohjavesiin. Ohjeellisuuden tarkoituksena on, ettei yksittäistapauksissa tarvitse hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta varsinaista poikkeamislupaa, vaan tapauskohtaisesti voidaan arvioida, mikä on riittävän hyvä ratkaisu ympäristön kannalta.

Suojaetäisyydet mitataan keskiveden mukaisesta rantaviivasta, jotta vedenkorkeuden vaihtelut eivät aiheuttaisi epämääräisyyttä suojaetäisyyksiin. Jätevesijärjestelmän sijoittamisella talousvesikaivojen alapuolelle pohjaveden virtaussuuntaan nähden estetään talousvettä pilaantumasta jätevedestä.

Jätevesiä maaperään imeytettäessä jätevesi suotautuu pohjaveteen. Pohjavedet virtaavat yleensä vesistöön päin, jolloin maahan imeytetyt jätevedet aiheuttavat kuormitusta sekä pohja- että pintavesiin. Imeytyspaikan sijoittaminen ympäristönsuojelumääräysten mukaisesti lisää suodatuspinta-alaa ja vähentää näin vesistökuormitusta.

Jätevesilaitteistoista tontin rajaan annettu etäisyysvaatimus ja ylimmän pohjavesitason yläpuolelle jätettävän suojaavan maakerroksen paksuutta koskeva vaatimus ovat tarpeen pohjaveden suojelun kannalta. Kiinteistön rajan suhteen jätevesilaitteistojen etäisyydellä on merkitystä myös mahdollisten hajuhaittojen ehkäisemiseksi.

Etäisyysvaatimusten määrittelyssä on pyritty varmistamaan se, että jos jätevesien puhdistusjärjestelmä ei jostain syystä toimitakaan, varmistetaan ainakin jonkinlainen puhdistustulos.

5 § Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja vastaavien laitteiden ammattimainen tai laajamittainen peseminen on pesuaineiden laadusta riippumatta sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen

rakennetulla pesupaikalla, josta vedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta viemäriverkostoon.

Ajoneuvoja, koneita, veneitä ja vastaavia laitteita liuotinta sisältävillä pesuaineilla satunnaisesti pestäessä pesuvedet on johdettava asianmukaisen öljynerottimen kautta viemäriverkostoon. Mikäli näitä liuotinpitoisia pesuvesiä ole mahdollista johtaa viemäriverkostoon, vedet voidaan johtaa maastoon I- luokan öljynerottimen kautta, josta poistuvan veden öljyhiilivetyypitoisuus on alle 5 mg/litra.

Mikäli satunnaisessa pesussa käytetään muita kuin liuotinta sisältäviä pesuaineita tai pesemiseen käytetään pelkkää vettä, voidaan pesuvedet johtaa myös maastoon tai sadevesiviemäriverkostoon, edellyttäen, ettei tästä aiheudu ympäristön pilaantumista.

Ranta-alueella olevalla kiinteistöllä ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja vastaavien laitteiden pesussa syntyviä jätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja vastaavien laitteiden pesu on kielletty katu- tai tiealueella, uimarannoilla ja muilla yleisillä alueilla.

Veneiden pohjamaali on poistettava tiiviillä alustalla, joka estää ympäristölle haitallisten maalijätteen pääsyn maaperään ja jolta maalijäte voidaan kerätä mahdollisimman tarkoin talteen. Veneiden hiontapölyn leviäminen ympäristöön on estettävä.

Perustelu: Määräys pesuvesien esikäsittelystä ja johtamisesta viemäriin on tarpeen pohjaveden, vesistön ja maaperän pilaantumisen ehkäisemiseksi. Viemäriverkostoon johdettavien pesuvesien esikäsittely hiekan- ja öljynerotuskaivoissa on tarpeen jätevedenpuhdistamon tai muun jätevesien käsittelyjärjestelmän toimivuuden kannalta. Erityisen haitallista ympäristön kannalta on liuotinpesuaineiden käyttö.

6 § Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

Lumenkaatopaikkojen sijoittaminen pohjavesialueelle on kielletty.

Lumenkaatopaikan perustamiseen pitää olla vähintään 1 hehtaarin kokoinen kiinteistö ja etäisyyttä lähimpiin häiriintyviin kohteisiin yli 100 metriä, jotta työkoneiden työskentely ei kohtuuttomasti häiritse naapurikiinteistöä. Lumenkaatopaikan sulamisvesille pitää olla hyvät ojat tai muu johtamispaikka, josta ei aiheudu vettymisvaaraa naapurikiinteistöille, yleisille alueille tai muille ulkopuolisille haitankärsijöille.

Lumenkaatopaikan perustamisesta tulee tehdä kirjallinen ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, joka tekee päätöksen paikan hyväksymisestä ko. käyttöön. Ilmoituksen käsittelystä peritään taksan mukainen käsittelymaksu.

Lumenkaatopaikoilta peräisin olevat sulamisvedet tulee tarvittaessa selkeyttää tai käsitellä muulla vastaavalla tavalla ennen niiden johtamista ojaan tai imeyttämistä maahan. Rantavyöhykkeellä tulee lumenkaatopaikka sijoittaa niin, että sulamisvedet eivät joudu suoraan vesistöön.

Lumen auraaminen vesistöön kadulta, jalkakäytävältä, pihalta tai muulta alueelta on kielletty. Tämä määräys ei koske siltoja tai muita sellaisia rakenteita, joissa lumen poistaminen sen joutumatta vesistöön on erityisen hankalaa estää. Lunta ei saa sijoittaa vesistöön eikä jäälle.

Perustelu: Pysäköintialueilta, liikennealueilta ja muilta vastaavilta alueilta poistettu lumi sisältää roskia ja muita lika-aineita, joista voi aiheutua roskaantumista ja muuta ympäristön pilaantumista. Pohjavesialueille sijoitetut lumenvastaanottoaikat ovat riski pohjaveden laadulle.

7 § Yleiset määräykset kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliövarastoinnista

Kemikaalien ja ongelmajätteiden säiliö- ja astiavarastoinnissa on noudatettava voimassa olevan lainsäädännön lisäksi seuraavia yleisiä määräyksiä:

Maanpäällinen säiliö

Maanpäällinen yksivaippainen kiinteä tai siirrettävä yli 400 litran öljy-, polttoaine- ja muu kemikaalisäiliö, säiliökontti sekä nestemäisten kemikaalien astiavarasto on sijoitettava tiiviiseen suoja-altaaseen. Suoja-altaan tilavuuden on oltava vähintään 100 % altaassa sijaitsevan säiliön tilavuudesta. Vaihtoehtoisesti säiliön on oltava kaksivaippainen. Määräys ei koske alle 10 vuotta vanhoja yksivaippaisia säiliöitä tai yksivaippaisia säiliöitä, jotka on tarkastettu ja huollettu alle 10 vuotta sitten ja tarkastuksessa todettu A-luokkaan kuuluviksi.

Pienet astiavarastot

Alle 400 litran kemikaalimäärät on ulkona varastoitaessa säilytettävä asianmukaisissa astioissa, tiiviillä kemikaalia läpäisemättömällä alustalla siten, että kemikaalit eivät pääse valumaan maaperään tai viemäriin ja mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen.

Maanalaiset säiliöt

Säiliön haltijan tai omistajan on tarkastutettava muulla kuin tärkeällä pohjavesialueella sijaitseva käytössä oleva maanalainen öljy-, polttoaine- ja muu kemikaalisäiliö ensimmäisen kerran 15 vuoden kuluessa säiliön uutena käyttöönotosta ja siitä eteenpäin 10 vuoden kuluessa edellisestä tarkastuksesta, lukuun ottamatta hälyttävällä vuodonilmaisu - järjestelmällä varustettuja kaksoisvaippasäiliöitä ja hälyttävällä vuodonilmaisu - järjestelmällä varustettuja suoja-altaassa olevia säiliöitä. Tarkastuksesta on laadittava tarkastuspöytäkirja, joka on säilytettävä ja joka on pyydettäessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Tarkastuksen tekijän tulee olla turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes) hyväksymä tarkastuslaitos.

Toiminta onnettomuustilanteissa

Hätäkeskukselle puh. 112 ja Kontiolahden kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on toimitettava tieto vaarallisten jätteiden ja vaarallisten kemikaalien käsittelyssä ja varastoinnissa tapahtuneesta onnettomuudesta. Kun on syytä epäillä, että kiinteistön maaperä on pilaantunut, tulee siitä toimittaa tieto Pohjois-Karjalan ELY-keskukselle ja Kontiolahden kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Perustelu: Määräykset on annettu pohjaveden ja maaperän pilaantumisen ehkäisemiseksi. Säiliöitä ja niiden suojausta sekä tankkaus- ja täyttöpaikkoja koskevien määräysten tarkoituksena on myös vahinkotilanteissa estää maaperän ja pohjaveden pilaantuminen. Maanalaiset säiliöt ovat varsinkin ikääntyessään riski, koska mahdollisia vuotoja on vaikea havaita.

Pohjavesialueilla sijaitsevien maanalaisten säiliöiden tarkastaminen on lakisääteistä. Säiliöiden säännöllinen tarkastaminen myös muilla alueilla on tarpeen polttoaineiden ja muiden kemikaalien vuodoista aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi.

Kun onnettomuudesta ilmoitetaan mahdollisimman nopeasti pelastus- ja ympäristönsuojeluviranomaisille voidaan pelastustoimet aloittaa mahdollisimman pian ja näin vähentää haitallisia ympäristövaikutuksia.

8 § Erityiset määräykset säiliövarastoinnista pohjavesialueella

Säiliövarastoinnissa pohjavesialueilla on noudatettava edellisen pykälän lisäksi seuraavia erityisiä määräyksiä:

1. Käytettävien öljy-, polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden on oltava kaksivaippaisia tai suoja-altaassa olevia säiliöitä. Kiinteät säiliöt on varustettava hälyttävällä vuodonilmaisu-järjestelmällä ja ylitäytön estolaitteella.
2. Maanalaisten poltto- ja dieselöljysäiliöiden määräaikaistarkastukset tulee tehdä siten kuin kauppa- ja teollisuusministeriön asiaa koskevassa päätöksessä 344/1983 edellytetään.
3. Pohjavesialueilla olevilla työmailla polttoaineet ja muut pohjaveden laadulle vaaralliset kemikaalit on varastoitava kaksoisvaipallisissa tai suoja-altaassa olevissa säiliöissä tai ajoneuvon kuormattuna maantiekuljetuksiin hyväksytyissä IBC – pakkauksissa. Säiliöiden täyttöventtiilit ja siirtopumput tulee olla lukittu, kun säiliö on vartiomaton. Työkoneiden tankkauspaikalla on oltava saatavana imeytysainetta mahdollisten vuotojen keräämistä varten. Pohjavedelle vaarallisten kemikaalien varastointi työmaan katkoksissa tai työn päätyttyä on pohjavesialueella kielletty. Työkoneiden tankkauspaikalla on maaperä tarvitessa suojattava, jotta vuotojen päätyminen maaperään estetään.
4. Työkoneet on tarvittaessa säilytettävä tiiviiksi tehdyllä seisonta-alustalla. Työkoneita ei saa pestä eikä huoltaa työmaa-alueilla, lukuun ottamatta välttämättömiä korjaushuoltoja, joiden yhteydessä maaperän suojaukseen tulee kiinnittää erityistä huomiota.

Perustelu: Määräykset on annettu maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi. Polttoaineiden tilapäisessä varastoinnissa on usein ilmennyt puutteita.

9 § Käytöstä poistetun maanalaisen säiliön käsittely

Säiliön omistajan tai haltijan on poistettava maaperästä käytöstä poistettu öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö putkistoineen ja puhdistutettava se ennen poistamista. Todistus puhdistuksesta on säilytettävä mahdollista tarkastusta varten. Puhdistuksen suorittajan on oltava Tukesin hyväksymässä toiminnanharjoittajien rekisterissä.

Käytöstä poistetut öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt putkistoineen on poistettava maaperästä vuoden kuluessa säiliön käytön lopettamisesta.

Säiliötä ei tarvitse poistaa, mikäli se on ennen edellisten ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa (1.1.2013) asianmukaisesti puhdistettu ja täytetty hiekalla tai muulla hyväksyttävällä aineella tai poistaminen aiheuttaa rakennuksen sortumisvaaran. Säiliöiden täyttö- ja ilmaputket on kuitenkin poistettava.

Mikäli säiliö tai sen putkistot on todettu tarkastuksessa vaurioituneeksi tai maaperässä säiliön poistokuopassa on havaittavissa polttoaineen tai kemikaalin hajua, on säiliön omistajan tai haltijan ilmoitettava vaurioista ja havainnoista. Ilmoitus vaurioista ja mahdollisesta maaperän pilaantumisesta on tehtävä viipymättä Kontiolahden kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja Pohjois-Karjalan ELY-keskukselle.

Perustelu: Käytöstä poistetut puhdistamattomat polttoaine- ja kemikaalisäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavedelle. Vanhojen säiliöiden ympärillä maaperä voi olla pilaantunut. Tästä syystä varsinkin pohjavesi- ja ranta-alueilla käytöstä poistetut säiliöt on syytä poistaa maaperästä ja muilla alueilla maahan jätetyn säiliön sijaintipaikkaa koskeva tieto on oltava kiinteistön asiapapereissa. Tämä on tärkeää esimerkiksi tilanteissa, joissa kiinteistön omistaja vaihtuu.

10 § Pienimuotoinen kivi- ja maa-aineksen hyödyntäminen kiinteistön maanrakentamisessa.

Jätteiden maahan hautaaminen on kielletty. Kielto ei koske sellaista jätteen hyödyntämistä tai käsittelyä, johon on saatu ympäristölupa tai muu hyväksyntä, eikä lannan käyttöä lannoitteena.

Lentotuhkan, pohjatuhkan, betoni-, asfaltti ja tiilijätteiden tai muiden vastaavien jätteiden

sijoittaminen maaperään on kielletty pohjavesialueilla.

Maarakentamisessa tai maanparannuksessa hyödynnettävät tuhkat, betoni-, asfaltti-, ja tiilijäte eivät saa sisältää muualta lainsäädännöstä tulevien raja-arvojen ylittäviä määriä ko. jätteeseen kuulumattomia ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita. Maarakentamisessa hyödynnettävä tiilijäte ei saa laastia lukuun ottamatta sisältää tiileen kuulumattomia ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi hyväksyä kertaluonteisen ja ei ammattimaisen pilaantumattoman maa-aineksen ja ns. MARA - asetuksen vaatimusten mukaisen betoni-, asfaltti- ja tiilijätteen vähäisen hyötykäytön maanrakentamiseen pohjavesialueen ulkopuolisilla alueilla. Vähäisenä määränä pidetään alle 500 tonnin määrää. Ammattimaisuuden harkinta tehdään tapaus ja toimijakohtaisesti. Ammattimainen jätteen hyödyntäminen ja käsittely vaativat ympäristöluvan.

Jätelain soveltamisalan ulkopuolisen pilaantumattoman maa-aineksen hyödyntämiskohteilla ei hyödyntämiselle aseteta ylärajaa. Pohjavesialueille soveltuvaa pilaantumattonta maa-ainesta, voidaan harkinnan jälkeen hyötyä käyttää myös pohjavesialueilla.

Kiinteistön haltijan on tehtävä kirjallinen ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle edellä mainittujen aineiden sijoittamisesta maaperään, ellei sijoittaminen edellytä ympäristölupaa tai muuta säädettyä ilmoitusta. Ilmoitusta ei tarvitse tehdä lannan tai muiden lannoitteiden käytöstä eikä eläinten hautaamisesta.

Ilmoitus on tehtävä vähintään 14 vuorokautta ennen sijoittamista.

Ilmoitus on tehtävä, jotta varmistutaan siitä, että hyötykäytettävä materiaali on ympäristöä rasittamatonta ja että materiaali suunnitelmallisesti ja varmasti hyötyä käytetään asianmukaisesti maanrakentamisessa.

Ilmoituksesta on käytävä ilmi ainakin seuraavat seikat:
Tiedot materiaalin laadusta ja alkuperästä, sijoitettavan aineksen määrä, sijoituspaikka ja millaiseen rakenteeseen jäte sijoitetaan sekä asemapiirustus sijoituspaikasta. Ilmoituksen käsittelystä peritään taksan mukainen käsittelymaksu.

Pihan- ja puutarhanhoidossa syntyvien puutarhajätteiden, kuten lehtien ja risujen vienti yleisille puisto-, viher- ja vesialueille, ojat mukaan lukien, on kielletty.

Perustelu: Puhtaita kiviaineksia tai puhdasta maata voidaan hyödyntää suunnitelmallisesti ja hyötykäyttötarkoituksessa, kun hyödyntämiselle on haettu viranomaisen myöntämä lupa tai hyväksytyt aineiden sijoittaminen ko. käyttötarkoitukseen.

Ilmoitus on tehtävä, jotta varmistutaan siitä, että hyötykäytettävä materiaali on ympäristöä rasittamatonta ja että materiaali suunnitelmallisesti ja varmasti hyötyä käytetään asianmukaisesti maanrakentamisessa.

11 § Eläinten ruokinta

Kiinteistöjen pihalla tapahtuva lintujen ja muiden eläinten ruokinta tulee järjestää siten, että rotat, hiiret, tai muut vahinkoeläimet eivät pääse ruokintapaikalle. Lintuja ruokittaessa tulee ruuaksi tarkoitettujen jyvien ja muiden ainekset sijoittaa niille tarkoitettuun ruokinta-automaattiin tai vastaavaan laitteeseen.

Eläimiä ei saa ruokkia jättämällä ruokaa sellaisenaan maahan. Kesäajaksi on ruokinta lopetettava ja ruokintapaikat puhdistettava.

Ruokinnassa tulee noudattaa mahdollisia taloyhtiön antamia määräyksiä ja kieltoja. Lintujen

ruokkiminen parvekkeella on sallittu vain kiinteistön haltijan (esim. taloyhtiön hallitus) luvalla.

Perustelu: Määräykset on annettu terveydellisten ja viihtyisyyshaittojen ehkäisemiseksi. Epäasiallinen eläinten ruokinta edesauttaa haittaeläinten lisääntymistä.

12 § Kuolleiden eläinten hävittäminen

Pohjavesialueilla on eläinten hautaaminen kielletty.

Yksittäiset pienikokoiset kuolleet eläimet ja haja-asutusalueella myös muut eläimet, joille ei ole järjestetty noutopalvelua tai ole olemassa eläinten hautausmaata, voi haudata sopivaan paikkaan, mikäli se voidaan tehdä aiheuttamatta haittaa ympäristölle tai terveydelle, eikä hautaaminen aiheuta eläintautien leviämisvaaraa, eikä hautaamista ole muilla määräyksillä kielletty.

Alle 40 kg painoisten eläimien hautausvyvyys tulee olla vähintään ½ metriä ja yli 40 kg painoisten vähintään 1 metri.

Vähäriskinen eläinjäte, mm. kuolleet eläimet, voidaan toimittaa alueelliseen jätekeskukseen, jossa ne on välittömästi haudattava erityisjätteille varatulle alueelle ja peitettävä maaineksella.

Eläinjätettä voidaan myös polttaa tarkoitukseen hyväksytyssä polttouunissa.

Perustelu: Hajanaisesti eri lainsäädännöstä tulevat kuolleiden eläinten käsittelyä koskevat määräykset ovat tässä keskitetyksi yhdessä pykälässä ja määräyksillä ohjeistetaan kuntalaisia hävittämään kuolleet eläimet haittattomasti.

13 § Pölyn torjunta

13.1 Rakennusten julkisivujen ja muiden rakenteiden kunnostaminen

Rakennusten julkisivuja hiekkapuhallettaessa ne on peitettävä pölyn ja hiekkapuhallusjätteiden leviämisen estämiseksi. Julkisivut on peitettävä myös, mikäli asbestipitoisella pinnoitteella käsitellyt julkisivuja pestään painepesulla tai pinnoite on hilseilevää. Määräys julkisivujen peittämisestä ei koske vähäisiä korjaus-, puhdistus- tai paikkaustöitä.

Rakennusten ulkopintoja käsiteltäessä ikkunat ja muut ilma-aukot on tiivistettävä siten, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden tunkeutuminen rakennuksen sisälle estetään. Tiivistämismääräys ei koske vähäisiä korjaus-, puhdistus- tai paikkaustöitä. Koneellinen ilmanvaihto on tarvittaessa keskeytettävä työn ajaksi.

Polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältäviä elementtisaumoja poistettaessa on hiomisessa syntyvän pölyn leviäminen ympäristöön estettävä kytkemällä hiomakone riittävän imukykyiseen kohdeimuriin.

Kemiallisessa maalinpoistossa, rakennusten julkisivujen hiekkapuhalluksessa sekä poistettaessa polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältäviä saumausaineita työkohte ja maanpinta on suojattava esimerkiksi peitteellä siten, että jätteiden pääsy maaperään ja viemäriin estetään. Työn jälkeen piha- ja katualueet on siivottava ja syntyneet jätteet on toimitettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn.

Perustelu: Hallitsematon hiekkapuhallus voi aiheuttaa pöly- ja meluhaittoja naapurikiinteistöille ja muille häiriintyvälle kohteille. Hiekkapuhalluksen, tai muun vastaavan toimenpiteen, on tapahduttava suojattuna siten, että haitalliset vaikutukset minimoidaan.

13.2 Rakennus- ja purkutyöt sekä maanrakennustyöt

Rakennus- ja purkutyöt sekä maanrakennustyöt on tehtävä siten, että pölyhaitat ovat kaikissa olosuhteissa mahdollisimman vähäisiä. Rakentamisessa ja purkamisessa käytettävä kalusto on varustettava tarkoituksenmukaisella pölyntorjuntalaitteistolla, jonka on oltava aina käytössä, kun työtä tehdään sellaisten kohteiden, esimerkiksi asuntojen, koulujen tai päiväkotien läheisyydessä, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä.

Rakennus- ja maanrakennustyömailla on raskaan liikenteen ajoväylät ja siirrettävä maa-aines pidettävä mahdollisimman pölyämättöminä tarvittaessa kastelemalla ja suolaamalla silloin, kun veden käyttö pölyntorjunnassa on ulkoilman lämpötila huomioon ottaen mahdollista. Myös työmaiden välittömässä vaikutuspiirissä olevat katualueet on pidettävä mahdollisimman puhtaina työmaalta kulkeutuvasta maa-aineksesta pölyhaittojen estämiseksi.

Työstä on tiedotettava työn vaikutuspiirissä oleville asuin kiinteistöille ja muille sellaisille kohteille, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä. Ilmoitusta ei ole tarpeen tehdä lyhytaikaisista tai vähäisistä töistä, joiden aiheuttama haitta on vähäinen.

Perustelu: Määräyksen tarkoituksena on estää terveys- ja viihtyisyyshaittojen syntyminen. Rakennuksien pinnoitteissa on käytetty aikanaan nykyään haitalliseksi tiedettyjä yhdisteitä, joiden aiheuttamilta ympäristö- ja altistumisvaaroilta suojaamiseksi määräykset ovat tarpeen. Pölyhaitat toiminnasta voivat olla suuriakin, joten tiedottaminen ja pölyongelmaan ennakoita varautuminen on tarpeen.

14 § Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Hiekoitushiekan poistamisen tai muun kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä esimerkiksi kastelemalla puhdistettava alue ja harjaaminen on suoritettava tarvittaessa imuharjauksella.

Lehtipuhaltimien käyttö asemakaava-alueilla hiekoitushiekan poistamiseen ja sellaiseen roskien poistamiseen, joka aiheuttaa pölyämistä on kielletty.

Perustelu: Keväisin tapahtuvasta katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä, jonka pitoisuudet saattavat tietyissä olosuhteissa etenkin taajama-alueella olla hyvin korkeita. Lehtipuhallinten käytön kieltäminen hiekoitushiekan poistamisessa on perusteltua leijuvasta pölystä aiheutuvien terveyshaittojen ehkäisemiseksi.

15 § Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Toiminnanharjoittajan on tehtävä erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen kirjallinen ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 14 vuorokautta ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista. Ympäristöviranomainen voi ilmoituksen tarkastettuaan hyväksyä toiminnan ilman päätöstä tai vaihtoehtoisesti asiasta tehdään päätös, jossa asetetaan määräyksiä toiminnasta aiheutuvien haittojen minimoimiseksi. Ilmoituksen käsittelystä peritään taksan mukainen käsittelymaksu.

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta on toimenpiteiden teettäjien ja tapahtumien järjestäjien aina etukäteen tiedotettava melun vaikutuspiirissä oleville asukkaille, hoito- ja oppilaitoksille sekä muille sellaisille kohteille, joille saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä.

Perustelu: Tiedottamisvelvollisuudella pyritään varmistumaan siitä, että naapurit ja muut alueen asukkaat voivat ennalta varautua tapahtumasta tai toimenpiteestä mahdollisesti

aiheutuviin häiriöihin.

16 § Häiritsevä melu yöaikaan ja äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa

Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö on kielletty asuntojen ja muiden sellaisten kohteiden läheisyydessä, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä, yöaikaan klo 22.00 – 07.00. Aikarajoitus ei koske liikenneväylien eikä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapito- ja korjaustyötä eikä jätehuoltoa, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden, jätehuollon sujuvuuden tai muusta perustellusta syystä pidettävä välttämättömänä.

Äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö ulkotiloissa on kielletty yöaikaan klo 22.00 – 07.00.

Liikkuvaan ajoneuvoon tai muuhun kulkuvälineeseen asennettujen sekä kannettavien äänentoistolaitteiden käyttö ulkona on sallittu ainoastaan päiväsaikaan kello 09.00 – 20.00. Määräys ei koske viranomaistoimintaa varten välttämätöntä äänentoistolaitteiden käyttöä.

Liikkeiden ja ravintoloiden ulossuunnattujen äänentoistolaitteiden käyttö on aukioloaikojen ulkopuolella kielletty. Äänentoistolaitteet, joita käytetään ulkotarjoilualueella tai mainostarkoituksessa on säädettävä siten, ettei toistettava ääni ole selvästi kuultavissa asuinhuoneistoissa ikkunoiden kiinni ollessa.

Äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa on kuitenkin sallittu kertaluontoisten tapahtumien yhteydessä torilla, urheilukentällä tai muulla yleisökäyttöön tarkoitettussa tai soveltuvassa paikassa klo 22.00 saakka. Ympäristön asukkaille tulee ennakkoon ilmoittaa äänentoistolaitteiden käytöstä, kun äänentoistolaitteita käytetään klo 20.00 – 22.00.

Tilaisuuden järjestäjän on annettava kunnan valvontaviranomaiselle tarvittaessa tiedot äänenvahvistinlaitteiden teknisistä ominaisuuksista, niiden sijoittamisesta alueelle ja muista valvonnan kannalta tarpeellisista ominaisuuksista.

Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjän tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänentoistovahvistimien säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

Yksittäistapauksissa ja perustellusta syystä näistä määräyksistä voidaan poiketa § 21 mukaisesti.

Perustelu: Yöaikainen melu on erityisen häiritsevää ja tästä syystä on perusteltua rajoittaa toiminnat, jotka voidaan tehdä myös päiväaikaan. Yöaikaan häiritsevää melua aiheuttavista toiminnoista ei ole säädetty muualla.

17 § Lannoitteiden levittäminen

Sen lisäksi mitä valtioneuvoston asetuksessa 1250/2014 on lannanlevityksestä määrätty, tulee lannan, lietalannan, virtsan, stabiloidun jätevesilietteen (saostus- ja umpikaivolietteen) ja säilörehun puristusnesteiden levittämisen osalta noudattaa seuraavaa:

- levittäminen pysyvän asutuksen viereiselle pellolle tulee tehdä niin, ettei siitä aiheudu tarpeetonta hajuhaittaa asukkaille
- pohjavesialueilla oleville pelloille lietalannan, virtsan, jätevesilietteen ja säilörehun puristusnesteiden levittäminen on kielletty, edellä mainittu ei koske kuivalantaa.
- stabiloidun saostus- ja umpikaivolietteen levittäminen muualle kuin omassa maatalouskäytössä olevalle pellolle on kielletty. Maksua vastaan toiselle tehtävä saostus- ja umpikaivolietteen tyhjennys ja levitys pelloille vaatii ympäristöluvan.
- Lannoitteet (mukaan lukien kuivalanta) ja muut typpipitoiset nesteet tulee levittää vähintään 30 metrin päähän talousveden hankintaan käytettävistä kaivoista ja lähteistä.

Hevosten ja nautakarjan sekä muiden tarhattujen kotieläinten jaloittelualueiden lanta on siivottava tiivispohjaiseen lantalaan tarvittaessa tai vähintään kerran vuodessa. Maapohjaisen jaloittelualan pintamaa on uusittava tarpeen mukaan. Jaloittelualueet on sijoitettava vähintään 30 metrin päähän talousveden hankintaan käytettävistä kaivoista ja lähteistä.

Perustelu: Lietelanta ja virtsa saattavat tietyissä olosuhteissa maastoon levitessä aiheuttaa asuinalueilla ja niiden läheisyydessä kohtuuttomia hajuhaittoja. Lietelannan, virtsan, stabiloidun jätevesilietteen ja säilörehun puristuneen levitys pohjavesialueilla sijaitseville pelloille ei ole sallittua niiden aiheuttaman pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Jätevesilietteen laajamittainen käsittely- ja levitystoiminta on ammattimaista jätteenkäsittelyä, johon liittyy terveys ja ympäristöriskejä, joten toiminnolle tulee hakea ympäristölupa.

Hevosten jaloittelutarha tai aitaus on rakennettava ja hoidettava siten, etteivät eläinten lannan ravinteet pääse pinta- tai pohjavesiin. Tarhojen säännöllinen puhdistaminen lannasta ja lannan varastoiminen lantalaan parantavat oleellisesti ravinteiden hallintaa ja ehkäisee viihtyvyyshaittaa mahdolliselle lähiasutukselle.

18 § Energiakaivo- ja maalämpöjärjestelmien sijoittaminen

Maalämmön hyödyntämiseen tarkoitettuja porakaivoja ei saa pohjavesialueella rakentaa alle 500 metrin etäisyydelle vedenottamosta. Maalämpökaivon porauksessa syntyvä karkea kiviaines sekä veden ja kiintoaineen muodostama liete tulee käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa ympäristölle tai naapureille.

Kiviainesta tai lietettä ei saa johtaa sellaisenaan suoraan vesistöön tai yleisiin viemäriin. Mikäli lietettä johdetaan porattavan tontin maaperään imeytettäväksi tai lähiojiin, tulee se tehdä niin, ettei siitä aiheudu naapuritontin vettymistä tai ojien tukkeutumista. Kiviaines tulee varastoida työn aikana siten, että se ei pölyä tuulen mukana tai leviä sateen mukana lietteenä hallitsemattomasti ympäristöön.

Järjestelmissä saa käyttää vain sellaisia rakenteita ja lämmönsiirtoaineita, joista ei aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Perustelu: Määräykset on annettu maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi.

Porausliete joutuessaan esim. sadevesiviemäriin saattaa saostua kaivoihin ja tukkia viemäriin. Joutuessaan sadevesiviemäriin tai ojien kautta vesistöön hienojakoinen liete saattaa aiheuttaa likaantumista ja veden värjäytymistä laajalla alueella. Kuivuessaan liete saattaa levitä hienojakoisena pölynä laajalle alueelle ja varsinkin asuntoalueilla aiheuttaa huomattavia viihtyvyyden- ja jopa terveyshaittoja. Myös sateiden aiheuttama pintavalunta saattaa levittää huolimattomasti läjitettyä lietettä tiealueille ja ojiin.

Maalämpöpumpuissa voidaan käyttää nesteitä, joiden ominaisuuksia tai riskejä pohjavedelle ei riittävästi tunneta. Suunniteltaessa maalämmön käyttöä kiinteistön lämmitysmuotona on etukäteen varmistuttava käytettävän nesteen haittomuudesta.

19 § Savuhaittojen ehkäiseminen

Lämmitys- ja ilmanvaihtolaitteistot on säädettävä, huollettava ja niitä on käytettävä siten, ettei päästöistä aiheudu merkittävää haittaa terveydelle tai yleiselle viihtyvyydelle eikä muutakaan merkittävää haittaa ympäristölle. Lämmityslaitteiston kunto on vaadittaessa osoitettava asiantuntijan antamalla arviolla. Puun tai muun kiinteän polttoaineen polttamisesta tulisijoissa ei saa aiheutua kohtuutonta merkittävää haittaa naapureille eikä lähiympäristölle.

Perustelu: Savukaasujen mukana ympäristöön pääsevät epäpuhtaudet ja haju heikentävät

ympäristön viihtyisyyttä ja terveydellistä laatua. Niistä saattaa lisäksi aiheutua haittaa myös yksityiselle omaisuudelle ja sen käytölle. Lämmityskattiloiden ja muiden tulipesien käytöstä syntyvien päästöjen määrä ja laatu riippuu käytettävän polttoaineen lisäksi myös käytettävien laitteiden laadusta ja kunnosta. Tämän vuoksi on tärkeää tarkkailla käytössä olevien laitteiden kuntoa ja huolehtia siitä, että ne huolletaan säännöllisesti. On tarpeellista määrätä vain merkittävien haittojen ehkäisytöistä.

20 § Muut määräykset

Autojen, koneiden, veneiden, muiden alusten ja muiden rakennelmien huolto ja kunnostaminen kunnan omistamilla rannoilla ja yleisillä paikoilla on sallittu vain tähän tarkoitukseen erityisesti varatuilla paikoilla.

Haaskaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle.

Perustelu: Määräys on tarpeen, jotta yleiseen käyttöön varatut ranta- ja muut alueet pysyvät siisteinä ja käyttöönsä varatussa toiminnassa.

Haaskaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle, koska siitä voi seurata pohjaveden pilaantumista.

21 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää kirjallisesta hakemuksesta yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa näitä ympäristönsuojelumääräyksiä täydentäviä ohjeita ja määräyksiä.

Perustelu: Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ja sitä koskeva asia tulee käsitellä hallintomenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti.

22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa ja 20 luvussa 224 ja 225 §:ssä.

Perustelu: Ympäristönsuojelumääräykset on annettu yleisesti noudatettaviksi niissä erityisesti määrätyin poikkeuksin.

23 § Määräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 1. päivänä tammikuuta 2019. Niillä korvataan kunnanvaltuuston 8.10.2015 hyväksymät määräykset.

Perustelu: Määräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoituksen kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun sitä koskeva kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samalla tavoin on kuulutettava myös ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.

24 § Muutoksenhaku

Näiden määräysten mukaisista poikkeamispäätöksistä haetaan muutosta siten, kuten ympäristönsuojelulaissa asiasta säädetään.